

Overdenking

Terugblik op Kerst 2007

Het gaat in de Bijbel en in de geestelijke wereld altijd om de spiegel die ons wordt voorgehouden, in de tijd van Advent en Kerst was dat door profeten zoals Jesaja, maar ook door engelen, die zongen in Bethlehem, daar zou toch geen mens zelf opgekomen zijn.

Maar vooral ook de spiegel die door Jezus zelf ons wordt voorgehouden, als hij al lang geen kind meer is, om te leren waar het écht over gaat, om te leren wie jij en ik mogen zijn.

In een tijd waarvan de paus zegt dat het ego domineert en de koningin oproept om beter samen te leven, leert juist wat in de Bijbel staat om anders te kijken naar jezelf, naar mensen om je heen en naar de wereld.

Al die figuren uit het verhaal van Kerst vertellen iets van die andere kijk van God op mensen en op de wereld.

Dieren als spiegels

Waarom toch gekozen om in Bethlehem, de stad van David, zoals dat door profeten beloofd was, naar de wereld te komen, en dan ook nog in een beestenstal? Wat kunnen we voor diepere betekenis vinden in de aanwezigheid van die os en die ezel, wat voor spiegel houden die ons voor?

Het waren zeventiende eeuwse Franse schrijvers die de fabel hebben ontdekt, dat is een verhaal wat gaat over dieren, maar eigenlijk zet het mensen neer met hun ups en downs, hun goede en kwade kanten.

De Franse koning Lodewijk in die tijd was zeer ongeschikt voor zijn taak, maar dat gewoon opschrijven kon niet, mocht niet. Wel een dierenverhaal schrijven, dat mocht wel en iedereen herkende daarin de ongeschiktheid van de Franse koning. Wie het boek of de film Animal Farm kent, weet hoe je in een dierenverhaal de waarheid over mensen kunt neerzetten.

Stel je eens voor, een os, die zet zich breed neer, niet alleen als groot dier, maar ook omdat hij zich zeer machobewust is van zijn kracht en zijn waarde. Wie een os had, was rijk in die tijd en in Afrika nog steeds.

Dan voel je je als ezel al gauw aan de kant gedrukt, zeker als je toch al niet zo'n goede naam hebt... ezel... dan moet je wel heel verstandige dingen doen en zeggen om serieus genomen te worden en in jezelf te geloven.

Eigenlijk is het altijd bonje tussen die twee, de een een te dik ego, de ander heeft er wat te weinig van.

Natuurlijk voelt de os zich ook wel vaak onzeker, hij weet nooit wanneer ze hem naar het slachthuis zullen brengen, maar hij laat het niet zien, hij praat er niet over, hij kijkt wel uit, als os praat je niet over je angst of onzekerheid.

Daar heeft de ezel geen last van, hij heeft weinig hoog te houden, en zijn hele familie is nooit naar het slachthuis gebracht en heel oud geworden en heeft tot op late leeftijd gewoon gewerkt, hij heeft andere zorgen, hij wordt vaak óverbelast, heeft dan s'avonds last van al zijn botten en weet dan niet hoelang hij het allemaal volhoudt...

Verandering door een kind

Als het Kind wordt geboren in hun stal verandert er van alles: ze zien ineens hele andere kanten van mensen: ruwe bonken, herders die meestal vloeken en schelden, ook op hen, worden vrome jongens die bidden en zingen.

Geleerde mannen, wetenschappers, die meestal niet van hun studeerkamer afkwamen, brengen een bezoek in een beestenstal en staan zomaar met hun nette leren schoenen in de drek, en het lijkt hen niks te doen! Wat is dat voor een kind wat mensen zo veránderd, zo zachter en zorgzaam en liefdevoller maakt?

De os begint daardoor toch ook iets meer rekening met de ezel te houden, hij neemt niet meer alle hooi voor zichzelf (zoals laatst iemand van de gespreksgroep in het Pieter Baan Centrum voor de hele groep koffie ging inschenken, en dat had ik hem nog niet eerder zien doen).

De ezel die altijd dacht dat hij niet de moeite van het bezoeken waard was, gaat nu echt anders naar zichzelf kijken, een Kind dat Koning van de aarde wordt genoemd, komt toch maar mooi in zijn stal ter wereld.

Zijn gevoel van eigenwaarde en zijn geloof in zichzelf wordt nog groter als hij later Maria en dat Kind mag dragen, wegdragen naar een ander land. Dat klinkt mooi, maar het was gewoon medeplichtigheid aan vluchten naar Egypte, asielzoekers helpen, omdat het leven van kleine kinderen in Bethlehem niet meer zeker was.

De ezel werd van een onzeker schepsel een trotse drager van een stukje God, 'een Zoon die de heerschappij op zijn schouders zou gaan krijgen'... (Jesaja).

Een gevangenebewaarder zei onlangs tegen mij dat het in de bajeskerk zo'n andere sfeer is dan normaal en dat er hele andere kanten van mensen te voorschijn komen. Mensen die door de week soms helemaal niet zo aardig zijn en zich soms als beesten gedragen. Maar in de kerkdienst worden eigen gedichten voorgelezen, er wordt hardop gebeden voor de geliefden, we steken gebedskaarsen aan.

Hoe komt het toch dat als een mens iets moois en puurs meemaakt, dat je ontroert raakt, je ziel wordt aangeraakt? En dat je dan er tegelijk gelukkig en verdrietig van wordt? Wat zeker is, is dat een mens verandert, als zijn ziel wordt geraakt.

Terug naar het hart

We kunnen zelf nog verder door fantaseren over wat met een os en ezel kan gebeuren, als in hun stinkende stal het Licht van de wereld wordt geboren.

Echt warm licht maakt mensen licht en vuurt ons allemaal aan om het leven beter te maken, om zorg en liefde te geven in plaats van alleen aan jezelf te denken.

Want het verhaal gaat door: overal ter wereld horen mensen met Kerst dat in de stinkende stal een Redder geboren is. Dat de wereld lijkt op een dierenstal waar hebzucht en eigenbelang het lijken te winnen. Toch is juist daar de Messias verschenen, de wegwijzer naar herstel en vrede, waar steeds opnieuw aan gewerkt moet worden, anders komt die vrede niet.

Hoe meer je weet hebt van onvrede en ongeluk, hoe meer je dat mooie van die baby in die stal weet te waarderen en elk nieuwgeboren kind zal zien als een weg terug naar je hart.

Terug naar de Liefde, die altijd wint, zoals die Immanuel dat aan de wereld heeft geleerd en geschonken.

Arjan Noordhoek

In Memoriam

Dankbaar dat we Wil al die jaren om ons heen hebben gehad, geven wij kennis van het plotseling overlijden van

Wilhelmina van den Ham

Wil

Wil is 26 december ingeslapen. Het was wel duidelijk dat het steeds minder goed ging met haar, maar dat het zo snel zou gaan heeft niemand verwacht.

Wil heeft geen makkelijk leven gehad. Zij woonde met haar ouders in de Bilt, waar haar vader meubelmaker was van antieke meubels. Zij had nog een zusje en Wil noemde haar altijd Nomie.

Nomie en Wil zijn allebei opgegroeid in een tehuis, omdat hun vader al jong overleed en hun moeder het niet alleen aankon. Beide kinderen hadden een verstandelijke beperking.

Wil heeft vele jaren op een werkplaats in Utrecht gewerkt en woonde in 'De Branding'.

Zij heeft het daar zwaar gehad, want zij was anders dan de andere bewoners en daarom werd zij veel geplaagd. Zo kon Wil wel lezen en dat deed zij ook met groot plezier. Ook hield zij van het kijken naar sport, zoals voetballen en schaatsen.

Wil hield van kleurrijke bloemen, vooral van rode rozen, want zei zij, die stralen warmte af.

Vanaf 2003 heeft Wil in het Zorgcentrum De Coenhof gewoond en daar was zij gelukkig. Zij leefde onder mensen die haar accepteerden zoals zij was. Zo voelde zij dat en dat was voor haar heel belangrijk. Zij voelde zich eindelijk thuis! Het was voor Wil heel moeilijk dat zij niet meer naar Silo kon komen, want ook in Silo voelde zij zich thuis.

Wil had een diep geloof en een groot vertrouwen. 'De Heer is mijn Herder' was haar lievelingstekst en lied. De laatste jaren ging zij trouw naar de dienst in het zorgcentrum en naar de bijbelclub.

Wil was geliefd door haar eenvoud en haar stralende lach.

Zij verlangde heel erg naar het weerzien met haar zus Nomie, want zij miste haar ontzettend.

Wil en Nomie zijn nu samen bij ons Lieve Heer.

Willemijn Bakkes, pastor van Silo

Oud en nieuw

Als tekst voor 31 december schreef Dietrich Bonhoeffer, een Duits theoloog uit de twintigste eeuw:

Door goede machten trouw en stil omgeven
Behoed, getroost, zo wonderlijk en klaar
Zo wil ik graag met u, mijn liefsten, leven
En met u ingaan in het nieuwe jaar.

Dit wil ik u allen ook graag meegeven.

Dat u en dat wij als gemeente, als gezin van God, behoed en getroost mogen worden en dat wij omgeven zullen worden door goede machten.

Dat wij Gods nabijheid, Gods trouw en liefde zullen mogen ervaren in dit komende jaar.

Gods vrede voor u allen.

Willemijn Bakkes, uw pastor.

Regelrecht uit de raad

In de drukke dagen voor Kerst was er nog een vergadering van de Bestuurlijke Raad gepland. Tijdens deze vergadering hebben we de verschillende taakvelden besproken en wat er binnen de taakvelden gebeurt. De beide coördinatoren Loes en Eduard brengen verslag uit van het overleg met onze voorgangers. Naast hun reguliere contact is er ook regelmatig gezamenlijk overleg tussen hen vieren. Op deze manier blijven de lijnen kort en dat werkt erg goed.

In de gemeentevergadering in februari 2006 is de gemeente akkoord gegaan met een tweejarig contract voor de beide voorgangers, ingaand maart 2006. Dat betekent dat we voor maart over verlenging na moeten denken en als gemeente een beslissing hierover moeten nemen.

De raad wil daarom een gemeentevergadering beleggen op

Zondag 17 februari 2008, om 11.30 uur, na de dienst,
waarvoor wij u allen van harte uitnodigen.

Aan de raad is gevraagd te overwegen of de gemeente de kosterwoning zou willen verkopen. Op dit moment zijn we aan het onderzoeken wat de mogelijkheden en gevolgen hiervan zouden zijn.

Namens de raad
Harryet Eijman-Rengers

Een pastoraal moment

“De dag is de grens van ons zorgen en bezig zijn. Hij is lang genoeg om God te vinden of te verliezen, om het geloof te behouden of in zonde te vallen of tot schande te geraken. Daarom schiep God dag en nacht, opdat we niet in het grenzeloze zouden dwalen, maar 's morgens al het doel van de avond vóór ons zouden zien.”

Dietrich Bonhoeffer

Hoe zijn wij het nieuwe jaar in gegaan?

Hebben wij nieuwe voornemens en nieuwe plannen gemaakt en hoeveel van onze voornemens van het afgelopen jaar zijn verwezenlijkt?

Ik hoor steeds meer mensen om mij heen zeggen: ‘Ik neem mij niets meer voor, want ik raak er alleen maar gefrustreerd door. Ik zie wel wat er op mijn pad komt en doe gewoon mijn best om het goede te doen.’

Het is natuurlijk een manier en voor sommige mensen misschien ook wel dé manier, maar ik zet er mijn vraagteken bij.

Willen wij niet allemaal naar iets toelevén? Iets bereiken of iets voltooien? Als je helemaal niets voor ogen hebt dan wordt het leven zo uitzichtloos.

Als je in de levensboot zit dan vaar je naar een bepaald punt toe, want alleen maar ronddobberen of over de grote zeeën varen zonder een haven aan te doen, gaat gauw vervelen en maakt ook heel eenzaam.

We hebben houvast nodig in ons leven en een doel om ons leven inhoud te geven. Om zinvol te kunnen leven.

Bonhoeffer geeft aan dat God dag en nacht heeft geschapen om voor zijn schepping grenzen aan te geven. Er is een dag om bezig te kunnen zijn en een nacht om uit te kunnen rusten. (Of andersom als je bijvoorbeeld nachtdiensten draait in een ziekenhuis)

God heeft zorg om zijn schepping en hij heeft zorg om de mens. De mens heeft zijn rust nodig, een moment van ontspannen. De grens tussen dag en nacht moet de mens behoeden voor het dwalen en eindeloos maar door te gaan.

Aan de mens is het om de dag zo goed mogelijk in te delen en het juiste te doen.

Natuurlijk mogen we nieuwe voornemens hebben en plannen maken. Maar we moeten er voor waken om niet alles tegelijk te willen doen en alles zo snel mogelijk te willen bereiken.

Als we ons voornemen om in bepaald opzicht te willen veranderen, dan vraagt dat tijd en geduld en een beetje lief zijn voor jezelf.

God heeft grenzen aangegeven en dat heeft Hij heel bewust gedaan. Als je naar het werk van God kijkt, dan zie je dat alles bij God een bedoeling heeft. Hij zegt nooit zo maar iets en alles wat Hij doet, heeft een betekenis, een doel.

God schiep de mens en ieder mens is uniek en met ieder mens heeft hij een plan. Daarom wil Hij zo graag gekend worden door die mens, want zo kan Hij zijn plan bekend maken.

Hij kent van ieder van ons onze beperkingen, maar ook onze mogelijkheden, onze kracht, want Hij gaf aan ieder van ons talenten.

Wij mogen plannen maken en nieuwe voornemens hebben, maar vergeet niet om God daarin te betrekken. Hij wil deelgenoot zijn van ons leven en Hij wil ons helpen. Hij weet welke route voor ons het meest geschikt is en hoe wij de plannen moeten aanpakken.

Als wij alles op eigen kracht gaan doen, is de kans veel groter op een teleurstelling dan wanneer wij Hem erin betrekken en vertrouwen. De Heer plaatst mensen op ons pad die ons willen helpen. Die bereid zijn naar ons te luisteren en raad kunnen geven. Soms is een luisterend oor al genoeg om verder te kunnen of een bemoediging, een schouderklopje.

Wij mogen weten, dat God weet wat we nodig hebben, voordat we erom bidden. En die wetenschap geeft ons gebed het grootst mogelijke vertrouwen en een vreugdevolle zekerheid.

Zo kunnen we met vertrouwen het nieuwe jaar instappen.

Veel heil en zegen voor het Nieuwe Jaar.
Willemijn Bakkes, uw pastor.

Een weg

*Er is een weg naar een nieuw land
waar iedereen kan komen.
Je vindt het nergens in de krant,
niet op een kaart, maar in je dromen
kunnen wij in dat land komen.
En op de dagen van het nieuwe jaar
worden dromen misschien wel waar.*

*Kerst brengt vreugde in het leven
al is het maar voor even.
De lucht vult zich met zoete geuren
dat zelfs wonderen kunnen gebeuren
Want kerst is niet te beschrijven,
Zeker, Kerst mag van mij blijven.*

*Niet alleen wanneer het kerstmis is
vinden mensen een weg naar dat land
Het hele jaar door deelt de gemeente
van God in deze grote zegen.
En hoe meer je van die zegen deelt
met mensen zonder vreugde
des te meer zul je ontvangen.
Zo zal ons hart zich steeds meer verheugen
als mensen naar dat land verlangen.*

Anton Staal.

Afgelopen maand

Zondag 2 december, eerste zondag van advent
Voorganger: Arjan Noordhoek
Begeleiding: Peter Spreeuwers
Medewerking: Famke de Vries en Arjan Noordhoek
De lezingen zijn uit Jesaja 40:1-11 en Matteus 24:32-44.

1^e advent nog 3 weken naar het grote feest, het begin van het nieuwe jaar.
In Amsterdam staat tegenover de RAI de synagoge met de 10 woorden/geboden. De mens mag de aarde regeren maar we moeten ons toch laten richten door de Torah, de wet. Het vergeten van de wet kan leiden tot zelfs ballingschap.
Jesaja's visioen lijkt op een voorspelling: Jezus komt niet om te heersen maar als dienstknecht. Hij heeft Zijn lichaam gegeven om vrede met God de Vader te brengen.
Geloven komt vaak pas als je al een weg gegaan hebt. Abraham ging op weg en gaande weg kreeg hij meer zicht. Gaandeweg dingen duidelijk doen is belangrijk, maar God is niet afhankelijk van ons doen, God gaat Zijn eigen weg.
Vandaag luisteren we naar de profeet Jesaja die bijna op weg is naar de woestijn. Wat zijn profetische geluiden in onze tijd, wat is onze woestijn: je drukke agenda, schoonheidsideaal en noem maar op....
Aan welke profeet hechten wij waarde: Lou de palingboer, Al Gore?
Hoe zouden we weten wie Jezus was als we zijn woorden niet hadden?
Vrede komt niet, vrede moet je doen. Leven vanuit een visioen en er naar werken, vrede zoeken en doen.
We kunnen niet om de stad Jeruzalem heen: alle volken, alle naties, of je het geloofd of niet zullen er heen trekken.
Laten wij optrekken naar de berg van Heer. God wil Zijn koninkrijk niet op een andere planeet maar hier.
Luisteren en doen.
Jezus zegt Ik ben de weg: verder gaan en doen op de weg van God.

Joke van Laar

Zondag 9 december tweede zondag van advent.

Voorganger: Hans Baas

Begeleiding: Willem Jan Stuut

Medewerking: Alyde Touwen

Lezingen Jesaja 11: 1-10 en Matteus 3 : 1-12

Na de begroeting en wijding word de paaskaars aangestoken: het teken van God aanwezigheid onder ons, zo ook de twee advent kaarsen met deze woorden

Bij de eerste kaars:

Kaars van geluk,

Breng warmte met je vlam,

Bij ons hier bij elkaar, ja overal,

En geef ons allemaal het grote geluk

Te houden van elkaar.

Bij de tweede kaars:

Kaars van wens

Glinster met die vlam van jou

Voor mensen ergens heel alleen,

Die niet meer durven dromen

En bang zijn voor wat komen gaat.

Geef alle mensen mooie dromen

Dan kunnen wij opnieuw geloven

Dat het morgen beter, anders kan.

Dromen, stil verlangen, moeilijk te delen. Dromen, herinneringen, delen van ervaringen. Het tilt je even boven de dagelijkse gang van zaken uit, van het gewone leven. Maar is dit alles zo gewoon als we het tot ons door laten dringen? Is het dan geen wonder: licht, warmte, eten, medemensen om dingen mee te delen enz.

Zo verging het Johannes de Doper ook. Hij was een man van woord en daad. Hij had er de wind onder en riep op tot bekering, een radicale verandering voor een bewuste keuze, omkeer, inkeer. Je kon wel denken dat je al bekeerd was omdat je een afstammeling van Abraham was, maar van binnen in de mens zelf moest iets veranderen. Door zo op te treden wordt Johannes gevangen gezet en later gedood.

Johannes heeft Jezus gedoopt, hierna gaat Jezus al vlug een geheel eigen weg.

Als Johannes in de gevangenis is beland vraagt hij zich vertwijfeld af: is dit nu de beloofde verlosser, heeft hij zich niet in Jezus vergist. Hij is zo anders dan dat hij dacht dat die zou zijn.

Maar hij verneemt wat er buiten de gevangenis gebeurt. Naast alle tekenen en wonderen wordt aan armen de blijde boodschap verkondigd. Jezus staat niet boven mensen maar hij richt op, hij bemoedigt, hij geeft mensen hun waardigheid terug, hij is met hen die de moed dreigen te verliezen, en vertelt dat God een God van liefde en trouw is, niet alleen een God van vergelding maar juist ook van vergeving.

We worden opgeroepen op weg te gaan. Verlangen en dromen is iets van de toekomst en herinneringen iets van wat achter ons ligt. Maar we worden juist ook opgeroepen om in het nu en heden te leven. Al lijken we op weg door de woestijn, we mogen ons realiseren dat we op weg zijn naar het beloofde land. Het visioen van Jesaja zet ons met alle andere verhalen in beweging. Ons leven is nog niet af en onze onmacht mag telkens weer worden omgevormd in draagkracht ook al lijken we roepende in de woestijn. De woestijn zal ook eens bloeien als een roos.

Johannes had veel om over na te denken hij kreeg ook het antwoord: Ik Ben. Maar vergaat het ons niet net zo?

Gelukkig mogen we nu op weg naar kerst in de tijd van advent ons verheugen, en verlangend uitzien en ons verwonderen. Amen .

Corrie Vogel

Zondag 16 december derde zondag van advent.

A festival of lessons and carols.

De kerkzaal is prachtig in kerstsfeer versierd, de opstelling van de stoelen is anders en er heerst een verwachtingsvolle stilte.

We mogen genieten van de Silo Cantorij o.l.v. Alyde Touwen en begeleid door Nico Lok op de vleugel. De bekende- en minder bekende christmas-carols worden in diverse talen gezongen; alleen door het koor, solo of met de gehele gemeente.

Tussen de liederen door zijn er vele schriftlezingen die samen het hele kerstverhaal vertellen en de

carols aan elkaar verbinden. Arjan Noordhoek verzorgt een kort meditatief moment en Thieng-Uun Hiu speelt een prachtig stuk op de viool begeleid door Peter Spreeuwers op de vleugel. Het was een mooie, sfeervolle dienst waarin de Cantorij zich wederom van de beste kant heeft laten zien. Hartelijk dank voor jullie inzet, we hebben van jullie genoten!

Karin Borninkhof

Zondag 23 december vierde zondag van advent
Voorganger Wout Huizing
Begeleiding Reind van de Riet
Muzikale medewerking Silo kwartet
Lezingen: Psalm 24, Jesaja 7:10 – 17 en Matteus 1:18 - 25

“Hoe vaak moet ik het nog tegen je zeggen? Doe nu toch eens wat ik je vraag!”
Je hoort het nog wel eens zeggen. Als iemand voor de zoveelste keer heeft gesuggereerd om iets te doen. Doen wat je wordt gevraagd is het thema voor deze dienst. Een rode draad die oplicht in de lezingen over koning Achaz en over Jozef.
Alleen en angstig moet Jozef zich gevoeld hebben. In Katholieke kringen werd Jozef vroeger wel de ‘voedstervader’ genoemd. Hij moest zorgen voor het voedsel. Jozef zal vast vol plannen hebben gezeten voor de toekomst. Het geluk lachte hem toe.
Maar dan blijkt Maria zwanger te zijn het is aan haar te zien. Misschien heeft Jozef het niet eens als eerste gemerkt en moest hij het van anderen horen. Volgens het Joodse recht heeft Maria echtbreuk gepleegd. Oorspronkelijk stond daar de doodstraf op, al werd die wet niet meer toegepast in die tijd. Maar Jozef heeft het er moeilijk mee. Hoe dan ook: Jozef zit klem. Hij wil Maria in het geheim verstoten.
Wat te doen? Wie kan hem raad geven? Jozef staat er alleen voor en is bang voor wat komen gaat. En dan in een droom spreekt een engel hem toe: neem Maria tot je vrouw. Zij zal een zoon baren en geef deze zoon de naam van Jezus. Want zo zal het kind heten: Jezus. God redt.
Zo gaat het in het leven soms. Je staat tussen twee vuren. Je weet wel wat je zou willen, maar je staat er alleen voor en bent bang voor wat komen kan.
Of je hebt plannen volop, maar ze worden wreed verstoord: dingen lopen anders dan je had gepland. Het zijn vragen van alle tijden. Soms voel je je alleen en angstig.
Geloven we werkelijk dat God met ons is en dat er toekomst is omdat God niet loslaat wat Hij met zijn hand is begonnen? Doen wij wat van ons wordt gevraagd?

Martijn van Laar

Dinsdag 25 december eerste kerstdag
Voorgangers Arjan Noordhoek en Willemijn Bakkes
Begeleiding Peter Spreeuwers, Willem Jan Stuuut en Arie de Boer
Muzikale medewerking: projectkoor
Lezingen: Psalm 98, Jesaja 52:7-10, Lucas 2:1-20, Johannes 1:1-14

Kerst 2007, voor mij altijd een dag met een dubbele lading, het eerste dat ik doe op kerstochtend is een smsje sturen naar mijn jarige zoon en tijdens de dienst dwalen mijn gedachten regelmatig naar zijn feestje die middag. Gelukkig is er in Silo genoeg om mijn gedachten ook daar vast te kunnen houden. Prachtige kerstversieringen, waar de takken van onze oude grote (Dick Molijn) boom in verwerkt zitten, mooie combinatie van vroeger en nu. De heerlijk volle kerk, ook met kinderen die bij tijd en wijle erg aanwezig kunnen zijn (ook tijdens de preek, knap dat Willemijn gewoon door kon gaan!). Een inspirerend projectkoor, wat kunnen stemmen samen bijzonder zijn. Aangevuld met piano, orgel en trompet, alleen de sneeuw mistte nog... en Lenie die onverwacht in het ziekenhuis ligt. De oude vertrouwde en zo bekende woorden uit de bijbel die klinken, zonder Lucas zou Kerst Kerst niet zijn voor mij! De woorden van Willemijn sloten daarbij aan, de Vredeboede staat voor de deur. Met God is geen berg te hoog, met Hem kunnen we over elk obstakel heenkomen. God is in Jezus mens onder de mensen geworden, door Hem kunnen we de vader leren kennen. Als we Jezus toelaten in ons leven hebben we het voorrecht kinderen van God te worden. Geen nieuwe inzichten voor mij, maar dat is niet erg. Ik merk dat Kerst voor mij voornamelijk zit in nostalgie en elkaar ontmoeten. Even wegduiken in “het is goed zo”. Even snappen hoe alles in elkaar zit. Want ik weet dat als ik zo de kou instap, het harde en onbegrijpelijke leven weer over mij heen valt. En dat ingewikkelde leven kan ik alleen maar het hoofd bieden als ik elke keer weer te horen krijg en zelf kan ervaren dat ik Jezus-mens mag zijn, een kind van God, een zusje van Jezus...

Carla van Weelie

Waarvoor Silo collecteert

Op 20 januari collecteren we voor het **Nederlands Bijbelgenootschap**

Geschiedenis van het Nederlands Bijbelgenootschap

Oprichting

Het Nederlands Bijbelgenootschap werd 29 juni 1814 te Amsterdam opgericht. Het waren de Engelsen die aandrongen op een dergelijk genootschap; zijzelf richtten reeds in 1804 hun bijbelgenootschap op: the British and Foreign Bible Societies (BFBS). Eerder waren al in verschillende Europese landen bijbelgenootschappen opgericht door het BFBS, dat zich tot doel had gesteld over de hele wereld de bijbelverspreiding te bevorderen. Maar pas na de val van Napoleon kon dat in Nederland. Daar verschenen ook in andere plaatsen spoedig bijbelgenootschappen, die vanaf 1815 samenwerkten in het ene Nederlandse Bijbelgenootschap. Deze plaatselijke genootschappen werden "afdelingen" genoemd. De opkomst van de bijbelgenootschappen wereldwijd loopt parallel met de totstandkoming van de verschillende zendingsgenootschappen. Met recht is de 19e eeuw de eeuw van de zending genoemd.

Verspreiding

Het NBG kocht bijbels in bij de grote bijbedrukkers die zich voor het uitgeven van de Bijbel hadden verenigd in de Bijbelcompagnie en plaatste er drukopdrachten. Bijbels werden gratis verspreid onder degenen die ze niet konden betalen. In 1847 besloot het NBG om ook zelf bijbels uit te geven. Men liet drukkers inschrijven en zo kwamen er goedkopere uitgaven. Men verspreidde niet alleen via de afdelingen, maar ook via bijbelcolportageverenigingen. In 1890 stelde het NBG zelf twee colporteurs aan speciaal voor verspreiding op het platteland. Daar waren bijbels immers lastig te krijgen. Zij bezochten afgelegen boerderijen met een handkar waarop bijbels waren uitgestald. Na de handkar volgde paard en wagen en na de oorlog deed de vrachtauto zijn intrede. Met het "Rijdend Bijbelhuis" verspreidde het NBG decennialang bijbels. In 2002 werd deze vorm van colportage beëindigd. Sindsdien is men echt aangewezen op de boekhandel. Binnen de afdelingen van het NBG wordt het werk gedaan door vrijwilligers, tegenwoordig ruim 2500. Zij spannen zich in om de missie van het bijbelgenootschap op diverse manieren bekendheid te geven. Zij verrichten talloze acties op het gebied van presentatie, publiciteit en ledenwerving.

Indonesië

Vrij spoedig na de oprichting richtte men de blik op de verspreiding van bijbels in Indië. Allereerst liet het NBG de Maleise vertaling van M. Leijdecker herdrukken, die in de 18de eeuw gemaakt was. Daarna vestigde men de aandacht op het vertalen van de Bijbel in het Javaans en later in de andere Indonesische talen. Vanaf 1823 werden hiervoor in Nederland taalkundigen opgeleid. De eerste was J.F.C. Gericke, die in 1826 naar Java werd afgevaardigd. Zijn vertaling van de gehele bijbel in het Javaans is uiteindelijk in 1854 verschenen. Later werden verschillende taalkundigen naar de diverse landstreken uitgezonden, onder wie bekende figuren als Matthes, Neubronner van der Tuuk, Adriani en Kraemer. Als resultaat van het werk van deze taalkundigen verschenen naast bijbelvertalingen ook woordenboeken, grammatica's en taalkundige beschouwingen. Na de oorlog ging het vertaalwerk voor het buitenland over in handen van de Wereldbond van Bijbelgenootschappen (UBS), die in 1946 was opgericht. Vertalingen worden nu door de inwoners zelf gemaakt, waarbij UBS-medewerkers optreden als adviseurs.

De Bijbel heeft als Woord van God unieke betekenis voor onze wereld. Het Nederlands Bijbelgenootschap (NBG) stelt zich daarom ten doel de Bijbel te verspreiden en door te geven in Nederland en - in het kader van de Wereldbond van Bijbelgenootschappen - wereldwijd. Het NBG is een vereniging zonder winstoogmerk. Voor de realisering van zijn taken is het NBG vooral aangewezen op de (financiële) steun van leden, giftgevers en andere relaties.

Wonen in Israël

In de maand december heeft de synode van de PKN zich opnieuw beraden of de houding van de Kerk in Nederland ten opzichte van Israël hetzelfde zal blijven als eerder is vastgelegd, nl dat de kerk en Israël onvervreemdbaar verbonden zijn met elkaar door wat in de Schrift is vastgelegd. Naast alle berichten van strijd en vijandschap tussen Palestijnen en Israël's is het goed om te horen dat vele jonge mensen kiezen om te wonen in het Beloofde Land. Onderstaand stukje ontvingen we van Cornelia de Kort.

Ik hou van Israël en ik wil hier blijven

"Ik ben blij dat ik hier nu ben." "Ik hou van Israël en ik wil hier blijven" Vier Israëlische jongeren vertellen dat ze in de afgelopen jaren met hun ouders vanuit de voormalige Sovjet Unie mee naar Israël zijn gekomen, dat ze het naar hun zin hebben en er niet aan denken om nog ergens anders heen te gaan. Met ruim een miljoen anderen zijn ze sinds het begin van de jaren 90 als kleine kinderen met hun ouders meegekomen toen ze gehoord hadden: Israël is het Beloofde land. In onze dagen zijn wij op het wereldtoneel getuige van een exodus, groter nog dan die van het Joodse volk onder leiding van Mozes uit Egypte!

Vandaag de dag gaan veel jonge olim (Israëlgangers) eerst naar de universiteit, zoals Sasha Leiderman (27). In Be'er sheva - middenin de Negev-woestijn - studeert hij al drie jaar economie. "Als 12-jarige kwam ik met mijn ouders hier naartoe. Ze zijn allebei Joods en gaan alleen met Yom Kippoer (Grote Verzoendag) naar de synagoge. Samen met mijn ouders, mijn broer, ooms en tantes, zitten we dan thuis rond dezelfde tafel. Onze familie komt uit Vilnitsa in Oekraïne. Ik hou van Israël, al mijn vrienden wonen in Be'er sheva. Ik weet nog maar heel weinig van Oekraïne. Ik ben nu drie jaar getrouwd met Anna en zij komt uit Charkov, ook in Oekraïne. Anna is 25, woont hier al 12 jaar en kwam met haar Joodse ouders naar Israël. Eigenlijk komen mijn ouders uit Polen, maar toen in '39 daar de oorlog begon vluchtten ze naar Oekraïne. Anna studeert nu ook drie jaar economie."

Nataly Karol (22) is een van de jongsten. "Ik studeer al twee jaar," zegt ze, "en na het derde jaar wil ik research gaan doen in een medisch laboratorium. Ik kom uit Kiev in Oekraïne en ben, acht jaar oud, met mijn ouders naar Israël gekomen toen het antisemitisme in Oekraïne steeds erger werd. Maar de ramp van Tsjernobyl (hooguit 20 km van Kiev) had er ook mee te maken dat m'n ouders weg wilden. Religieuze redenen hadden ze niet. Zelf geloof ik wel in God, ben hier op een Joodse kostschool geweest, maar ik houd me niet aan de Joodse feestdagen. Ik hoop dat er in Israël meer vrede zal komen dan er vandaag de dag is, en ik hoop dat we een manier zullen vinden om in vrede met onze burens te leven. Ik denk dat 't kan!"

Uit de Unie nieuwsbrief

Schrijf je nu in voor de Gemeenteopbouw-conferentie

De eerste brede unieactiviteit in 2008 is de Gemeenteopbouw Conferentie in Dalfsen. Op 8 en 9 februari hopen we met velen bij elkaar te komen rond het thema 'Niet optellen, maar vermenigvuldigen'. Wilt u graag komen? Neem dan bij voorkeur enkele raadsleden, gemeente-opbouwwerkers of kringleiders uit uw gemeente mee! U kunt zich opgeven via de website: www.baptisten.nl

Zendingsdag in Arnhem

De jaarlijkse landelijke zendingsdag wordt komend jaar op 15 maart 2008 in Arnhem gehouden. Gastgemeente is de gemeente Arnhem-Centrum. Het thema van deze dag is: 'Gods Koninkrijk breidt zich uit! Waar ben jij?' Naast het hoofdprogramma en een heerlijke lunch, zullen er workshops zijn rond contact met moslims, zending door en voor de jeugd, diaconaat in 2008 en zorg voor onze zendelingen. Stuur voor meer info of opgave een mail naar zendingdiaconaat@yahoo.com

Hulp aan de slachtoffers van de orkaan Sidr in Bangladesh

Op 15 november trok de orkaan Sidr over Bangladesh en veroorzaakte daar een verschrikkelijke ramp. Meer dan 3000 mensen kwamen om. Gevreesd wordt dat het dodental uiteindelijk zal oplopen

tot 10.000. Velen zijn dakloos geworden en 650.000 mensen werden geëvacueerd. Men verwacht dat uiteindelijk een miljoen mensen afhankelijk zijn geworden van humanitaire hulp in de vorm van water, voedsel, onderdak en medicijnen.

Baptist World Aid (BWAid), de noodhulporganisatie van de Baptist World Alliance, is een internationale campagne gestart om hulp te bieden aan de slachtoffers van deze ramp in Bangladesh. Als unie willen we graag BWAid helpen om deze ondersteuning te kunnen geven. Daarom hebben we uit het Algemeen Noodfonds al 5000 euro naar BWAid overgemaakt. Wilt u in uw diensten collectes houden voor de bovenstaande hulpactie? Alle giften die vóór 1 februari 2008 naar de girorekening van de unie worden overgemaakt, zullen als extra gift naar BWAid worden doorgezonden. De giften, die na 1 februari 2008 binnenkomen, zullen worden gebruikt voor de aanvulling van het Algemeen Noodfonds.

Alvast hartelijk dank voor uw hulp!

Baptist Youth World Conference: `Dive deeper`

Voor de vijftiende keer organiseert de Baptist World Alliance de Baptist Youth World Conference. Het thema van deze jongerenconferentie is `Dive deeper` (duik dieper). De conferentie vindt plaats in het Duitse Leipzig en wordt gehouden van 30 juli tot en met 3 augustus 2008.

Deze conferentie is een geweldige gelegenheid om met duizenden jongeren vanuit de hele wereld samen te komen om met elkaar te beleven wat het betekent om dieper te duiken in de relatie met de Here Jezus. Het programma biedt ruimte voor lofprijzing en bijbelstudie door internationale sprekers, ontmoeting en uitdaging om getuige te zijn van Jezus in deze wereld.

Meer info vind je op de website www.divedeeper.org. Voor gemeenten die er graag een gezamenlijk project van willen maken, kunnen contact opnemen met Arjan Treuren: arjan.treuren@baptisten.nl